

tíðindablaðið

sosialurinPostsmoga 76,
3800 Argir,
telefon 11820

Útgevandi: p/f sosialurin

Fyrirtaksstjóri og blaðstjóri: Tórfinn Smith (ábyrgd)

Bláðfólk: Hogni Djurhuus, Dagný Joensen, Jóhann Mortensen og Jan Müller

Lýsingar: Árni Joensen

Uppseting: p/f sosialurin. Prent: p/f pressan 1981

oddagrein**Framtíðarmøguleikar ella fantasiprojekt**

TAÐ ER ógvuliga misjavnt sum politikarar ella flokkar taka ímóti nýggjum hugskotum og royndum innan vinnuliga økið. Í mongum førum verður viðkomandi projekt mett eftir persónunum, sum koma fram við tí, heldur enn at meta um sjálvt projekt. Enn eitt dømi um hetta sama er at síggja í málagninum hjá Fólkaflokkinum seinasta mikudag.

HETTA VAR í samband við umtaluna í Tíðindablaðnum Sosialinum um sokallaðu gággumaskinuna. Sagt verður í Dagblaðnum, at Sosialurin er altíð hugaður at blása villastu projektini upp sum stórar framtíðarvænir, og fær ídnaðarstovan í sama sambandi av at vita.

LAT TAÐ VERA sagt beinanvegin, at tað ikki er uppgáva blaðsins, at vera talsmaður hjá ídnaðarstovuni ella einstøkum ídnaðarmonnum, men tá nýggir tankar innan vinnuliga — eins og onnur øki — koma fram, halda vit tað er umrøðu vert. Vit meta, at mangir av hesum tankum hava verið skilagóðir, sum tað eisini seinri hefur víst seg, hóast teir møguliga hava tókst heldur enn ikki fantasikendir í fyrstu atlgugu.

MONG PROJEKT, sum av onkrum hava verið roknað sum fantasiprojektir, hava enná seinri víst seg at vera av stórum samfelagsbúskaparligum týdningi. Tað eitt

nú alingina. Mangur hevur helst troystast av teirri nógvu umrøðu av hesum nýggja vinnuvegi. Men hyggja vit so nøkur ár aftur í tíðina tá verulig gongd kom á alingina og nú í dag, nú hvør maður á meginlandinum vil keypa okkara sil og laks, er hesin fantasiurin komin okkum væl við.

TAÐ ER MANGAN SO, at teir menn, sum í fyrstu syftu koma við nýggjum hugskotum, ikki eiga peningaligu midlarnir at seta hesi projekt í verk í nóg stóran mun.

Tí eigur tað sjálvandi at vera ein almenn uppgáva, at hjálpa til bæði við vegleiðing og figgjan, tí tann hjálp, sum veitt verður frá almennari síðu til tilik endamála, kemur aloftast tí almenna til góðar aftur seinri í stórum máti. Um vit ikki skulu vísa nýggjum projektnum ans, fyrr enn tey kasta pengar av sær, kunnu vit lættliga verða ov seinir á sjóvarfallinum.

UM TANN LEIDIN, sum Fólkaflokkurin stendur fyri, hevði verið ferd, hevði litið verið av vinnuskapandi virksemin her á landi í dag. Tað almenna iskoytið, tað sosiala iskoytið, er í dag av grundleggjandi týðningi fyri alt okkara vinnulív, og harvið fyri alt okkara samfelag. Ja, stutt er at siga, at berligt hevði verið í Føroyum um fólkafl.okssetningurin: Tað sum ikki kann standa má falla, var ráðandi grundsetningurin í føroyskum politikki.

Automatiski telefonsvararin á Skattadeildini: kl. 11 hósdeginn:

Tygum fáa vátanina tá arbeitt verður aftur á skrivstovuni

Ein lesari okkara úr Suðri ringd í gjár og segði Sosialinum, at hann hevði ringt á Skattadeildina at fáa eina vátan. Hetta var fyrrapart kl. 11, men tá

var bert automatiski telefonsvararin at hoyra.

Ein automatisk kvinnurødd hoyrdist, sum segði, at vátanin bleiv send, tá arbeitt varð aftur á skriv-

stovuni!

Hvat gera tey á Skattadeildini fyrrapart, vil lesarin vita og vit settu Poul Kjørbo, EDV-deild Framhald á síðu 15

Neyðars Óla Jákup

Óla Jákup Rólantson! Tú roynir alt tað tú orkar at tekjast tinum harra og meistara Óla Breckmann.

Tú aktar hansara minsta vink, tú ert altíð til reiðar við spilliklutinum, tú verjir hann ímóti veruligum og innbillaðum figgindum.

Tú roynir at líkast honum í tinari skiving og við hvørt ert tú skendskari enn hann sjálvur.

Men sært tú ikki Óla Jákup hvat ið tú sjálvur fært burtur úr at gera teg til skutilsvein hjá Óla og fólkaflokkinum? Tú offrar alt; tina andstendugheit, tina evni at skriva — tað

sindrið tú hevur! og tina virðing ímillum tínar gomlu vinir.

Men Óla Jákup neyðardýrið — vænta ikki, at Óli ella fólkaflokkurin fara at lona tær eftir tænastu. Ein dag stendur tú einsamallur, andaliga og menniskjansliga køvur í øllum tí ónda tú hevur forvølt við tinari skiving. Ein dag rennur tú teg fastan í tað garn, sum tú hevur hjálpt fólkaflokkinum at seta út fyri øll tey mongu óseku hvørs gerandisdag, tit hava forpesta og hvørs liv tit hava oyðilagt.

Trúgv eldliga ikki, at

Óli og fólkaflokkurin fara at hjálpa tær — tvørturímóti! Tann dag teir ikki kunnu bruka teg meir verður tú tveittur fyri bakka sum ein uppslitt skógur — tá kennast teir ikki við teg. Trúgv mær — eg tósi av egnum royndum. Slepp tær burtur úr hasum ránsmannabólum neyðardýrið, meðan tú enn hevur ein tjans at bliva aftur til hampafólk og minst til at øll eru ov góð til at lata seg brúka á tann hátt, sum tú nú verður brúktur.

ein ið hevur smakkað fólkaflakksins jarnhæl

Fritíðarløn

Føroyskir reiðarar hava sum oftast verið ógvuliga trekir at góldið mannagalonir. Hvussu ofta hevur fiskarin ikki staðið smoykin við hugvuni í hondini framman fyri skrivborðið reiðarans og biðið sær um nøkur oyru, sum hann av røttum átti at havt fingið fyri mánaðum síðani?

Flestu sjómenn kenna hesa eyðmikjandi støðu.

Sambært sáttmálan skal fritíðarlønin falla til gjaldingar hvønn fyrsta mai. Hesa tíðarfreist høvdu reiðarar ilt við at

halda, og Fiskimannafelagið fekk sum uppgávu at umsita fritíðarlønin, so hon kundi koma rættstundis. Fyri hetta tók felagið sær 3% av upphæddini sum ómakasløn.

Vit eru nú komin langt inn í juni mánaða, og nógvir fiskimenn hava enn ikki fingið fritíðarlønin sendandi. Tá ið ein balist á havinum árið runt og hevur sæð fram til eina uttanlandaferð við familju ni, er tað hugstoytt at avlýsa hesa ferð, bert tí at «teir stóru» ikki svara skyldur sínar. Eitt er

givið: Teir sita ikki á reyvu og bíða eftir fritíðarløn, stingst upp á teir at fara av landinum.

Og so tvey orð til Óla Jacobsen: Heldur tú, at Fiskimannafelagið kann loyva sær at góðskriva sær 3%, tá ið tað ikki megnar at gera skyldur sínar mótvegis limum sínum og syrgja fyri, at fritíðarlønin kemur rættstundis?

Tað valdar slik ónøgd, hesum viðvíkjandi, so óneyðugt er at undirrita seg annað enn

ónøgdur fiskimaður

Gera ákærvald og rættur mun á fólki?

Undir tí vækendu Brixsakini vóru falsaði skjöl lögð fram í rættinum av Óla Breckmann og sakførara hansara Jógvan Pall Lassen.

Eingin sigur, at Breckmann hevði falsað hesi skjöl — tað vil eg sterkt undirstrika!

Men falstað tað vóru tey, tað hava vit sakkunnleikans orð fyri. Brix varð lögð undir at hava skrivað karakterir, sum hon ikki hevði skrivað — tað prógvaði sakførari hennara og rætturin tók prógvini til eftirtektar.

Síðani hendi at kalla ikki annað enn tað, at Óli Breckmann fekk sína bót. Tey falsaðu skjöluni lat

rætturin eins væl og politivaldið eyguni aftur fyri.

Men so hendi nakað syrgiligt á posthúsinum á Tvøroyri.

Dagblaðið avdúkaði hesa hending fyri almenninum og politivaldið var í stundini til reiðar við ákærrutinum og var hetta kunngjørt via sensationsblaðið Oyggjatiðindi.

Tann sorgarleikur sum Dagblaðsins stikkara-og angevaravirksemi hevði orsakað var ikki nóg stór hevnd — sum altíð var Oyggjatiðindi til reiðar at nokta tað heilt stóru skaðafroðina.

Hjá hesum baðum persversu bløðum Dagblaðnum og Oyggjatiðindi er

ikki nokk, at tú kemur niður við nakkanum — tú skalt heilt niður — so langt, at tú og tini ikki reisa teg aftur!

Hetta vita vit! Hetta undrar okkum ikki!

Tað, sum undrar, er hetta: Hvi loypir ákærvaldið á leistum og dregur summi fyri rættin fyri falsan og onnur ganga fri?

Hvi kemur ikki ein áheitan frá tí rætti, sum hevur hildið sjálvum teimum falsaðu skjølunum í hondini, til fátan um at reisa ákæru móti einum møguligum karakterfalsara?

Er munur á fólki? stud. jur.

Starv hjá Býráðnum

Setir Býráðið í Tórshavn í fast starv uttan at hatta verður lyst leyst?

Vit halda, at tá tað «offentliga» setir fólk í starv, so skal manna-gongdin verða tann, at starvið skal lýstast í bløðunum, so at øll sum eru interesseraði, hava møguleika til at sokja hetta.

Men so er tianverri ikki, her er dømi um at Býráðið stillislaga smoyggjur mann í starv.

Hetta starv her er talan um, er mór í litlu vik.

Hesin maður skal m.a. hava eftirlit við teim bátum í har liggja við floti-brúgvarnar.

Eitt skulu tit vita í

hesum býi ráða, fólk fylgir betri við enn sum so, tí skulu tit ansa tykkum eitt litið sindur, tað skuldi ikki verið ein privat afera tað heila.

Eitt litið uppiskoyti. Hvi er onki arbeiði til stór skulaborn, tá býurin í letuni ýður við fremmandum arbeiðsfólki? Arbeiðisleysur